

Lorten

Det kom in en lortgris där vi satt i sjukhusets väntrum. Allas tankar riktades mot honom och själv kunde jag konstatera att han inte var en lortgris utan en morsgris. En person som behövde en stadig person som sa åt honom att tvätta sig, byta kläder och bry sig om sitt utseende, inte av eget intresse utan för andras skull. Men jag förstår att på insidan var han fortfarande en tonåring som inte protesterat färdig mot "morsan" som tjatat på honom så att han slagit dövörat till för gott. Så kan det gå här i livet att en person stannar i sin växt och förblir ett barn inuti, fast kroppen är vuxen och åldras i sin egen takt. Det handlar om utsidan och insidan av en människa. Det är lättare att konstatera lort på utsidan. För vissa personer är "riktigt med lort" något fint som signalerar att man är en "riktig arbetare." Vi andra som inte blir lortiga om händerna är inte några "riktiga arbetare", utan flummare som inte har gjort ett ordentligt arbete någonsin. Allt beroende på om lorten syns eller inte. Jag tillhör den yrkesgrupp som inte blir lortig på utsidan, däremot på insidan, men det gills inte på samma sätt. Det är inte något som räknas fast det är lort det också. Men sanningen är att det finns människor som sprider sin lort till andra på ett osynligt sätt och får andra att må sämre på insidan. Känslorna dras ner i något klubbigt och blir instängda tills man måste skrika eller ta ett lugnande piller. Den lorten jag talar om som är på insidan är svårare att bli av med och den sitter i längre än den smuts som är på utsidan av kroppen. Någon springer en mil efter jobbet för att bli av med bisvärmen i huvudet. Andra skäller ut någon stackare som inte förstår någonting. Så har vi den grupp som tiger och lider och som bekänner sig till de som tror att "det som inte dödar, det härdar." Så går det till när själsliga bomber tillverkas, käkarna klämmas åt och ansiktsuttrycket stelnar som på en stenfigur.

Ändå har lortgrisen rätt på något sätt fast han är rebellen på sjukhuset där det skall vara rent, inte bara rent utan kliniskt rent. Helt utan bakterier och lort och det gäller att sprita sig varannan minut för att hålla lorten borta. Det jag vet är att våra anfäder fick i sig mycket smuts och trots det överlevde de för vårt bästa. En vetenskaplig sanning är att vårt tarmsystem behöver 25 kilo smuts per år för att kunna fungera normalt. Kroppen är nämligen utformad för att hantera smuts efter några miljoner års utveckling. Dessutom behöver vi biljoner med nya bakterier varje dygn för att kunna existera. Utan det blir vi försvagade och sjuka. Kanske det blir en tid då Folkhälsomyndigheten förbjuder våra vita rena munskydd och i stället rekommenderar 30 minuters hångel varje dag för att stärka vår bakterieflora. En kyss innehåller nämligen tre miljoner bakterier så det krävs lite för att komma upp i biljonklassen. "Mer hångel för bättre hälsa." Mer är på gång. En tablett för att få i sig tillräckligt med smuts fast det är förstas kemiskt fabriktillverkad smuts. Läkemedelsindustrin arbetar på en ny magmedicin som består av frystorkat bajs från Latinamerika som kapslas in i plast och smaksätts med kemiska medel för att smaka apelsin, banan och melon. Alltså, vi behöver mer smuts, bakterier och bättre tarmflora för att minska på pillren med kemiska substanser och ersätta dem med andra piller. Till slut handlar det om tilliten till vår egen kropp, om denna underbara organism klarar att hantera vår lort, utvändigt likaväl som på insidan. Det är frågan.

*Per-Arne Bengtsson, präst i Svenska kyrkan
epost: per-arne.bengtsson@svenskakyrkan.se*